

Postupová zkouška

Dějiny umění

1. Klasicismus jako scelující umělecký proud, jako „třetí stav“ odkazu k a Antice a především starověkému Řecku a nástup individualistického romantismu
2. Realismus v souboji s akademismem a první avantgardní tendence v malbě
3. Claude Monet otevírá možnosti moderní malby ve věku průmyslové revoluce 19. století a přispívá svým vlivem k nástupu evropské avantgardy
4. Barva se stává autonomní a francouzská společnost zažívá další šok vedle Vincenta Van Gogha, Paul Cézanne a Paul Gauguina jako zásadních představitelů v rámci změny hodnocení a přístupu k obrazovému médiu malba
5. Secese jako poslední scelující umělecký směr před 1. svět. válkou a nástup expresionismu nejrozšířenějšího uměleckého vyjádření v paralelách dějin umění
6. Obraz se stává symbolem, existuje na hranici konkrétního a abstraktního záznamu a do umění promlouvá jedna z nejvýraznějších osobností výtvarného umění Pablo Picasso a v umění se též poprvé s pohledu filozofů 2. pol. 20. století objevuje rozbor o umělecké a estetické hodnotě výtvarného díla
7. Futurismus jako nový pohled na svět díky vzniku prvních filmových záznamů, pohyb se stává klíčovou složkou i v paralelách výtvarného umění jak v Novověku, tak i v umění 2. pol. 20. stol.
8. Marcel Duchamp a jeho vztah k výtvarnému umění, jeho myšlenkové koncepty daleko převyšující veškeré tendence moderny
9. Abstraktní, nefigurativní nebo konkrétní umění? Ruští konstruktivisté, nizozemští obrazoborci, tendence suprematismu a důležitost osobnosti Františka Kupky v první vlně abstraktní malby
10. Dadaismus a surrealismus – Absurdita v umění Evropy vyprovokovaná 1. svět. válkou, tendence, které dospěli skrze objektová vyjádření až po metafyzickou malbu
11. Svět Joan Miró, Paula Klee a formování moderního figurativního umění, které hledá vnitřní tvar člověka v světě devastovaném světovými válkami

12. Amerika překonává Evropu, New York nahrazuje Paříž, vzniká akční malba a postupně se mění vztah k divákovi, který začíná promlouvat do výtvarného umění
13. Paralely mezi informální malbou ve světě a u nás. Osobnost Vladimíra Boudníka, českého originálního grafického informálního tvůrce a vhodnost tohoto typu umění v závislosti na politické situaci u nás
14. Nová figurace jako návrat k moderně a posun v novém pohledu na člověka 2. pol. 20. stol - nový figurativní realismus Francise Bacona a socha Alberta Giacomettiho, Nová figurace jako česká sochařská poloha navazující na českou informální malbu
15. Návrat k věcem, aneb posuny neodada nová podoba totálních ready made v souvislosti s ready-made Marcela Duchampa – kinetické stroje Jeana Tinguelyho – první druhy instalací a asambláží
16. Velkoměstské prostředí aneb nástup populárního umění – typický postmoderní umělecký směr, který ukázal jak ozvláštnit předměty denní potřeby a navázat prozatím nejužší vztah mezi divákem a uměleckým dílem
17. Skutečnost, iluze anebo fotorealismus – iluzivní umění aneb tradice už od dob renesance
18. Výtvarné umění anebo divadlo – paralela k moderně aneb od události k představení, umění akce, happening, performance – John Cage - umění akce, Allan Kaprow – happening, Joseph Beuys, performance - srovnání s českou scénou normalizačních let
19. Body-art a performance jako nejpřímější umění výrazové existenciálního proudu – proměna ready-made od dob Marcela Duchampa
20. Zrakový klam – op-art, vědomé klamání oka, paralela k moderně aneb proměna barvy způsobující iluzi a proměna prostoru v rámci perspektiv od 15. století renesančního umění, kinetické umění jako náznaky prvních instalací do vymezeného prostoru s odkazem na Marcela Duchampa a jeho ready made
21. Matematický princip řádu – variace, permutace a tendence nekonstruktivismu vycházejícího z přírodního prostředí

22. Americká radikální abstrakce – Kalifornská škola velko -formátových monochromů a tvrdých hran – úzký vztah s moderním abstraktním uměním, horizontální a vertikální vztahy mezi prvky v malbě aneb kam dospěly odkazy černých čtverců Ad Reinharda – sugesce jako hlavní motiv malby
23. Jednota formy a prostoru aneb minimalismus – nejrozšířenější tendence do dnešních dob – hledisko obsahu a formy uměleckého díla, vztah objektu k danému prostoru aneb vnitřní diference prvků v ideálním minimalistickém objektu – paralela v dějinách umění – řazení harmonie, kompozice
24. Z galerie do přírody aneb umění v hlavě – evropský a americký land-art, intervence do přírody, nové fenomény umění akce, transformace krajiny v novou podobu ozvláštňení přírody, Ivan Kafka jako land-artový konceptualista a performativní akce Zorky Ságlové či instalace Huga Demartiniho
25. Umění je myšlenka, je myšlenka aneb konceptuální umění a zprostředkování uměleckého díla skrze minimální možné indicie z pohledu konceptu, tři umělecké kvality, jenž konceptualisté uznávají – paralela k Marcelu Duchampovi a prvnímu uměleckému konceptu.
26. Umění instalace jako útok na všechny smysly a videoart jako absolutní iluze prostoru okolo nás a první iluzivní forma renesančního umění – iluze v umění - video, dezinformace, reklama